

Feestelijke intocht

Liturgiesuggesties:

Schriftberijming 18: 1, 2 en 3

Psalm 106: 1 en 2

Efeziërs 4: 1-16

Psalm 47: 1 OB

HC Zondag 19: 50 en 51

Psalm 47: 3 OB

Na verkondiging: Psalm 68: 5, 6 en 7

Psalm 145: 2 OB

Psalm 145: 5 OB

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wie de stripverhalen van Asterix en Alex kent, kan zich een voorstelling maken van de tijd waarin het Nieuwe Testament zich afspeelt.

In de wereld van het Nieuwe Testament was het gebruikelijk ... dat een koning of een veldheer - bij zijn terugkeer van een succesvolle expeditie - een triomftocht hield in de hoofdstad van zijn rijk.

Zélf ging hij voorop aan het hoofd van zijn zegevierende leger, in een wagen getrokken door vier witte paarden.

In de stoet werden verder ook allerlei kostbaarheden uit de buit meegevoerd en ook ... krijgsgevangenen.

Op die manier hield een veldheer of een keizer zijn triomfale intocht.

Dikwijls werd er ook een triomfboog gebouwd waarop allerlei voorstellingen van de oorlog en de overwinning staan afgebeeld.

De Arc de Triomphe in Parijs is misschien wel het bekendste voorbeeld.

*

In Psalm 68 wordt ook zo'n triomfale intocht beschreven.

De ark van het verbond, de troon van God, is mee geweest in de oorlog.

In triomf wordt ze teruggebracht naar Jeruzalem.

Het is niet de overwinning van een koning of een generaal.

Het is de overwinningstocht van God.

God heeft de overwinning op de vijanden behaald.

Welke? Dat is blijkbaar minder van belang.

Het gaat mij om die feestelijke intocht.

Het is - in Psalm 68 - de feeststoet van God, de Koning der koningen.

En in die feestelijke optocht lopen allerlei mensen mee: Zangers, snarenspeelers - harpisten, vrouwen met tamboerijnen en massa's belangrijke politieke figuren.

De dichter van Psalm 68 ziet het weer voor zijn ogen voorbijtrekken.

Hij ziet heel die stoet tegen de helling van de berg Sion - de tempelberg - omhoog gaan.

En dan zingt hij in zijn lied: "Gij zijt opgevaren naar de hoge; Gij hebt gevangenen meegevoerd; Gij hebt gaven in ontvangst genomen onder de mensen, ja ook van weerspanningen - om daar te wonen, o HERE God." (Psalm 68:10)

*

In deze overwinnende terugkeer - bezongen in Psalm 68 - ziet de apostel Paulus nu ... een voorafschaduw van de hemelvaart van onze Here Jezus Christus.

"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen."

Opgevaren, broeders en zusters, jongens en meisjes, veronderstelt een nederdalen. Een beweging van boven ... naar beneden.

En van beneden ... naar boven.

Om te kunnen opvaren, om omhoog te gaan, moet je eerst in de diepte verkeren.

De Here Jezus Christus is vanuit de hemel ... neergedaald naar de lagere aardse gewesten.

Hij is neergedaald - zo diep als het maar kan: Naar de aarde, tot ín de aarde zelfs.

"Hij heeft - schrijft Paulus - zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood." (Filippenzen 2:8)

Elke keer als ik bij een graf sta ... realiseer ik me: Dit is de diepste vernedering voor een mens.

Dieper kan een mensenkind niet zinken.

Nu, zó diep is onze Here Jezus Christus ... neergedaald.

Dáár heeft Hij gelegen: In de aarde, in een graf.

Gelukkig, broeders en zusters, jongens en meisjes, is Hij daar niet gebleven.

Hij heeft de aarde, de vernedering, het graf, achter zich gelaten.

Hij heeft de dood gevangen genomen.

En als een overwinnaar - aan wie alle macht in hemel en op aarde is gegeven - heeft

Hij zijn troon in de hemel bestegen.

Nu is Hij boven alles en allen verheven.

Gezeten aan de rechterhand van God!

*

"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen."

Ik moest, broeders en zusters, jongens en meisjes, aan deze tekst denken bij het lezen van Zondag 19.

Nadat we - vorige week beleden hebben - te geloven in de hemelvaart van Christus, willen we vandaag nadenken over ... het zitten van Christus aan de rechterhand van God.

In zijn hemelvaart heeft Christus zijn triomftocht gemaakt.

Zo diep als zijn

vernedering was, zo allesovertreffend is zijn overwinning en verheerlijking.

En Christus' overwinning garandeert, dat ook wij niet in de greep van de dood en het graf zullen blijven.

Dat ook wij ... eens zullen opstaan uit het graf.

In de overwinningstoet van Christus liepen namelijk ook krijgsgevangenen mee.
"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede ..."
Aan die zegetocht is een verbeterde strijd vooraf gegaan.
Een strijd op leven en dood.
Een helle-strijd, een helse strijd.
Christus is nedergedaald ter helle!
Door het kruis heeft onze Here Jezus Christus ... de heerschappijen en machten
ontwapend.
Hij heeft hen overwonnen.
Hen openlijk aan de kaak gesteld.
Door zijn dood heeft Hij degene, die de macht had over de dood, de duivel ...
onttroond.

Dát, broeders en zusters, jongens en meisjes, zijn de vijanden die Christus
bevochten heeft: "De heerschappijen en machten en wereldbeheersers van deze
duisternis, de boze geesten in de hemelse gewesten en de overste van de macht der
lucht." (Efeziërs 6:12; 2:2)
De duivel - de overste van de macht der lucht - en zijn handlangers.
Christus is de grote Overwinnaar!

Maar wie zijn dan die krijgsgevangenen die Christus meevoert naar de hoge?
Zijn dat: de zonde, de duivel en de dood?
Maar Christus neemt toch niet de zonde mee - van de aarde - naar de hemel?
En de duivel is toch niet in de hemel gevangen gezet, maar juist daaruit geworpen en
op de aarde gebonden?
En de dood zal zeker wel eens overwonnen worden, voorgoed, definitief, ... maar de
dood is nog niet aan het einde van zijn macht bij Christus' hemelvaart.
Er sterven nog dagelijks - gelovige en ongelovige mensen?

Wie zijn dan die krijgsgevangenen waarover de apostel Paulus in zijn tekst spreekt?
"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede ..."
De krijgsgevangenen, broeders en zusters, jongens en meisjes, zijn ... de
gelovigen!
U, jij en ik, die echt in de Here Jezus geloven.
Wij worden hier als ... krijgsgevangenen voorgesteld.
Jezus Christus heeft ons krijdsgevangene gemaakt in de strijd tegen zonde, duivel en
de dood.
Jezus Christus heeft ons tot zijn eigendom verworven, door zijn overwinning aan het
kruis.
Gelovigen als ... krijdsgevangenen!

De apostel Paulus ziet hen bij de hemelvaart van de Here Jezus ... meegaan naar de
hemel.
En heeft Christus Zélf niet gezegd, dat Hij naar het Vaderhuis ging, om daar voor de
zijnen ... een plaats te bereiden?
Gelovigen als krijdsgevangenen - de nieuwe burgers van een Koninkrijk in de
hemelen.
Het ligt, broeders en zusters, jongens en meisjes, besloten in de hemelvaart van
Christus.

Zeker, we leven nú nog niet in de hemel.
We staan nog met onze beide benen op de aarde.
Maar ... we verwachten dat er - uit de hemel - iemand naar ons toekomt om ons hier - op aarde - te verlossen.
Vanuit ons nieuwe regeringscentrum in de hemel verwachten we onze Koning Jezus - gezeten aan de rechterhand van God, de Vader - op de ereplaats dus
Vanuit de hemel ... verwachten wij Koning Jezus als onze Verlosser!

Ik las daar een aardig voorbeeld van.
(Misschien dat ik het wel eens eerder verteld heb.
Een goed voorbeeld mag je - is ons geleerd in Apeldoorn - best wel vaker gebruiken.)
Tijdens de Tweede Wereldoorlog leefden we hier - in Nederland - in bezet gebied.
Maar onze koningin en onze regering bevonden zich toen aan de andere kant van Het Kanaal - in Engeland.
Via Radio Oranje spraken ze tot ons volk en gaven ze aanwijzingen en richtlijnen voor ons leven onder de Duitse overheersing.
Ons eigenlijke regeringscentrum lag toen niet in Den Haag, maar in Londen.
En al had Den Haag heel wat over ons volk te zeggen en bepaalde men dáár wat goed voor ons volk zou moeten zijn ... toch oriënteerde men zich - via Radio Oranje - op Londen.
De Duitse vijand drong zijn wil op en vernederde ons volk.
Daarom had je de stem van de koningin en de aanwijzingen van haar ministers uit Londen zo hard nodig.
Die gaven je moed. Je trok je er dagelijks aan op.
Maar ... het belangrijkste was nog, dat je vanuit Londen ook de bevrijding verwachtte.
En je wist ... die bevrijding is er pas ... als de koningin weer bij ons teruggekomen is.
Dan pas zijn we écht verlost!

Na de hemelvaart van de Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes, is dat nu de positie van de kerk van Christus.
We leven - als gelovigen - in bezet gebied.
In een wereld waarin we van alle kanten stuiten op de macht van de vijand.
In deze situatie zijn we toch dolgelukkig als onze Koning Jezus Christus tot ons spreekt?
En wat hebben we niet dringend nodig ... de richtlijnen die we uit zijn regeringscentrum in de hemel ontvangen?
De stem van onze Koning hebben we nodig als ons dagelijks brood.
We teren erop.
Want we weten - in het geloof - dat onze verlossing pas ten volle werkelijkheid wordt ... als onze Koning Jezus terugkomt en hier, op aarde, zijn triomftocht houdt.
Dán pas zijn we echt verlost.
Dán pas is de vijand voorgoed verslagen.
Ook de laatste vijand, de dood, die ons zo vernedert, tot in de aarde toe.

*

"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede ..."

We mogen, broeders en zusters, jongens en meisjes, in het geloof de zekerheid hebben, dat we na ons sterven ... naar de hemel gaan.
Naar het Vaderhuis met zijn vele woningen, waar Christus de zijnen een plaats heeft bereid.

De zijnen ... - dat zijn zij, die bij Hem horen; - dat zijn zij, die zijn eigendom zijn; - dat zijn zij, die door Jezus in de strijd zijn krijgsgevangene genomen.

Zij gaan naar de hemel.

Wie niet gelooft, wie zich niet door Jezus gevangen laat nemen, zal het Koninkrijk der hemelen en het Vaderhuis niet binnengaan!

Dat is de scherpste van het Woord van onze Koning.

't Is dus zaak om je aan deze Jezus gewonnen te geven.

Om de strijd tegen Hem op te geven.

Om je - door zijn Woord en door zijn Geest - krijgsgevangene te laten nemen.

* * *

"Opgevangen naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen."

In onze tekst zie je een beweging van beneden naar boven - van de aarde naar de hemel ...

Je ziet ook een beweging van boven naar beneden - van de hemel naar de aarde: "... Gaven gaf Hij aan de mensen."

Nog even naar dat beeld van die triomfale overwinningstocht.

In zijn triomftocht voerde een oud-oosters koning niet alleen krijgsgevangenen met zich mee ...

Ook waren er de karrenvrachten met schatten die hij buitgemaakt had op zijn vijanden.

Zo'n afbeelding zien we bijvoorbeeld op de Titus-boog in Rome.

In het jaar 69 verovert de romeinse veldheer Titus ... de stad Jeruzalem.

De tempel wordt geplunderd en haar tempelschatten worden afgevoerd naar Rome.
Misschien hebt u er wel eens een afbeelding van gezien.

Als nu de koning of zijn generaal in zijn hoofdstad was aangekomen ... trakteerde hij zijn soldaten en zijn onderdanen.

Een bijbels voorbeeld: Toen de ark van het verbond in Jeruzalem - na vele jaren - was binnengebracht, ... trakteerde koning David het volk op brood en vlees.

"... Gaven gaf Hij aan de mensen."

De eerste gave, broeders en zusters, jongens en meisjes, die de Here Jezus na zijn hemelvaart uitdeelt is de gave van ... de Heilige Geest.

Ik ga daar niet verder op in.

Bij de behandeling van zondag 20 komt de Heilige Geest en wat Hij doet aan de orde.
Ik wil daar alleen dit van zeggen: De Heilige Geest neemt het werk van Christus - op aarde - over.

Het is de Geest van Christus die ín en dóór ons werkt. Hij leert ons om van beneden naar boven te kijken.

Om de dingen die boven zijn ... te zoeken. God de Vader, en Christus zijn Zoon.

De Heilige Geest brengt ook van boven ... geschenken, gaven van Christus naar de aarde.

Hij is de grote Uitdeler, de Schatbewaarder, de Hofmeester, de Minister van Gaven. Zoals een koning na zijn overwinningstocht geschenken uitdeelt ... zo deelt de Heilige Geest - namens Koning Jezus - Zijn geschenken uit.

Wat die geschenken zijn?

- Vergeving van zonden en schuld;
- Gerechtigheid: een vernieuwde relatie met God;
- Wijsheid tot gehoorzaamheid aan Gods geboden;
- Kracht in de strijd van een christen hier op aarde;
- Geloof in Gods beloften;
- Liefde tot Christus en de naaste.

Dat alles ontvangen de gelovigen door de Heilige Geest.

De Heilige Geest die ons deze gaven - namens Christus - toe-eigent.

De Heilige Geest brengt ze - van Christus - naar ons, naar u en jou en mij, toe.

*

Maar Christus heeft nog meer gaven in petto.

Want zijn kerk, zijn gemeente - die zijn werk op aarde doorgeeft, uitbouwt en verkondigt - heeft ook leiding nodig.

Door zijn Geest geeft Christus aan zijn gemeente ... de ambtsdragers: apostelen en profeten, evangelisten, herders en leraars.

Zij hebben als taak, als opdracht, als hun roeping: "de heiligen - de gelovigen - toe te rusten tot dienstbetoon."

Tot opbouw van zijn gemeente geeft Christus ná zijn hemelvaart de ambtsdragers "totdat wij allen de eenheid van het geloof en de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben ..."

Ook op die verschillende gaven ga ik ook nu niet verder in.

Misschien iets bij de bevestiging van nieuwe ambtsdragers.

Waar ik nog wel even met u en jou over wil nadenken is wáárom Christus die gaven aan zijn gemeente heeft gegeven.

Christus heeft - door Zijn Geest - die gaven geven om de gemeente te bouwen.

Gemeente-opbouw.

Ja, maar dan zo ... dat ieder lid van de gemeente aan het werk is.

Dienstbetoon. Diakonie.

Een dienen van elkaar, een dienen van de schepping, een dienen van God en Christus en ... de naaste.

De verhoogde Christus wil dat we de gaven die we zélf ontvangen hebben, delen met anderen. Gebruiken om die ander te dienen.

"Totdat wij allen! de eenheid van het geloof en de volle kennis van de Zoon van God bereikt hebben ..."

Let op dat woordje allen.

Alleen als men allen, tezamen, actief is en elkaar wederzijds positief stimuleert in dienstbetoon, ... bereikt de gemeente de eenheid van het geloof en van de kennis van Christus.

Dan komen er geen grote tegenstellingen binnen de gemeente wat betreft de geloofskennis.

Alleen dan wordt de gemeente als geheel volwassen en blijft ze niet in haar groei steken, maar komt alles wat Christus te bieden heeft binnen haar bereik.

Alleen zó wordt het lichaam van Christus gebouwd en uitgebreid.

"Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen." De cirkel is weer rond.

Eerst is er de beweging van beneden naar boven: Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede; dan de beweging van boven naar beneden: Gaven gaf Hij aan de mensen.

Opdat de mensen zich weer zouden richten op de hemel: de beweging van beneden naar boven.

Naar de hemel, waar Jezus Christus is.

Als de Koning der koningen.

Gezeten aan de rechterhand van God.

De hemel - van waaruit Hij heel de schepping en de kerk onderhoudt en regeert.

Een koning die met al zijn macht en kracht ... ons tegen alle vijanden beschermt en bewaart.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, door het geloof mogen we weten:

Onze Here Jezus is nu in de hemel, als Koning ...

Hij bereidt ons daar een plaats in het Vaderhuis.

Door het geloof mogen we weten: deze Koning komt eens op aarde weer, om te oordelen, de levenden en de doden.

Door het geloof mogen we met verlangen uitzien naar deze dag:

Hij komt, elks oog zal Hem dan zien,
ook die Hem heeft doorsteken!
Elk zal Hem juichend hulde biën
of om ontferming smeken.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 14 maart 1993

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !